

som blev forelagt i Landssthinget, og som vi nu have faaet herved, viser det sig jo, at Beien er kjendelig den: fra simpelt Fængsel henimod Tugthuset, ikke alene for politiske Uoverensstemmelse med Regjeringen, men ogsaa for literære, saa at det ikke er langt fra hentet, at det ogsaa vil blive den samme Bet, man vil gaa med Hensyn til de religiøse Uoverensstemmelse. — Jeg har endnu kun en Bemærkning at gjøre, der gjælder Sagen i Almindelighed og ikke har Noget at bestille med det ærede Medlem fra Stubbebjerg, og det er den, at jeg vil advare Thingets ærede Medlemmer imod at tage de sidste Ord, der kom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Wingel), og gjøre dem til deres. Det ærede Medlem sagde, at man skulde se stort paa denne Lov, at man skulde betragte den som noget Andet — saaledes forstod jeg ham — end som en Lønningslov, hvorved han kom i Strid med Lovens Forvarer, den ærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der begge netop have lagt Vægten paa, at Loven bør alene betragtes som en Lønningslov. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg er af den Mening, at det ikke kan nytte at tage Sagen paa den Maade, at vi tro, at vi kunne faae en stor Sag ud af den. Vi kunne drive Agitation med den, og det skal jeg være med til, men vi faae sandelig ikke ved den Universitetets Forvarer, den ærede Minister, til at komme ind paa nogen som helst Reform. Nei, det ærede Medlem kommer til at staa paa Pengespørgsmaalet, og jeg har den Tro, at Folkethinget vil sige: De faae for Dieblisset ikke flere Penge, end de have. Jeg har ikke den Anskuelse om det juridiske Fakultet, som det ærede Medlem fra Stubbebjerg har. Jeg tror, at naar vi have et Fakultet, i hvilket Spidserne ere af den Art, som de ere, og som drive en Agitation som den, der der er drevet her i Landet, for en politisk Fortolkningskunst, der søger sin Wage, saa er Dieblisset ikke vel valgt for Ministeren og Universitetet til at komme til os og bede om yderligere Understøttelse af rent pengeleg Art. Jeg tror, at vi maa se paa Sagen som en Lønningslov, og jeg siger, saaledes som jeg ogsaa har udtrykt mig andet Steds, at naar man ved Universitetet er saa enig om, at Alt ved Universitetet og i denne Verden er godt, saa lad ogsaa Universitetet blive staaende ved de nuværende Lønninger; de kunde magelig være adækvate med det Arbeide, der præsteres.

Kalkenshjerne: Jeg blev noget overrasket ved den Hestighed, hvormed den ærede

Kultusminister tog sig af min Hensigt om et jydsk Universitet. Jeg tror ikke, at dette paa nogen Maade kunde opfattes som Partikularisme. Man kan jo have forskjellige Opfattelser af, hvorledes man bedst holder sammen paa Delene i vort Land, der jo ere skilte temmelig meget fra hverandre, men jeg er saa langt fra at nære partikularistiske Sympathier, at jeg anser det for at være en af de væsentligste Opgaver i politisk Henseende i vort Land at gjøre Alt, hvad vi kunne, for at holde sammen paa de Landsdele, vi have tilbage. Men jeg tror, at den Bet, som den ærede Kultusminister lader til at anse for heldig, nemlig at sammenhøbe Alt i Hovedstaden, der, som jeg gjorde opmærksom paa, ligger i en Udfant af Landet, saa lidet centralt som muligt, ingenlunde er den bedste til at holde sammen paa Landsdelene. Hvorfor et Universitet i Sylland skulde være noget saa Partikularistisk, det forstaaer jeg ikke. Vort Naboland, Sverig, har jo baade et Universitet i Upsala og et i Lund, og det var netop et af Midlerne til at holde fast paa Skaaene, efter at man havde taget det fra os, at man oprettede et Universitet i Lund. Jeg forstaaer derfor ikke, hvorledes man kan opfatte et Forslag om Oprettelsen af et Universitet i Sylland som noget særlig Partikularistisk. Jeg vilde være uhyre taknemlig, om jeg paa Finantsloven kunde finde de Poster, som den ærede Minister mente fandtes der, hvorved der blev gjort Noget for det aandelige Liv, Kulturens Fremme i Sylland. Jeg kan ganske vist finde Poster, hvor der med Hensyn til det Materielle gjøres Noget for Sylland, men Poster, ved hvilke der gjøres Noget for Mandslivet i Sylland, har jeg ganske vist forjæves ledt efter. Jeg tror ogsaa, at Kultusministeren vil komme til at lede forjæves efter dem, men jeg vil tage hans Ord som et Tilfagn om, at han vil være villig til at hde saadanne Tilflugt. Jeg anerkjender fuldt ud det Stridt, den høitærede Kultusminister har gjort i den Retning ved et Lovforslag om Arkivvæsenet, som jeg formoder, den høitærede Kultusminister sigtede til; men jeg tror, det er for Lidt; og jeg mener ganske vist, at vi netop med det Maal for Die at holde sammen paa vort Land for eller senere ville komme ind paa at offre ganske anderledes Klæffeligt for aandelige Formaalets Fremme i Sylland.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg maa dog gjøre en lille Bemærkning eller to til det ærede Medlem. Naar han henviser til svenske Forhold, er der den store Forskjel, at Sverig er et i geografisk Henseende meget